

SM!

- Glädjen och kärleken jag kände då jag kom tillbaka och såg Tia sitta är obeskrivlig.

VM!

KM?

Lidingö Brukshundklubbs Sofia Edlind har varit ute på sommarturné i lydningstävlingar och tävlat både SM i Karlstad och VM i danska Herning. SM blev en bra uppvärmning inför VM där Sofia och hennes bordercollie Gränsvallarens Tia (10:a!) blev bästa svenska ekipage med en mycket meriterande 12:e plats. Hon skriver här själv om sina upplevelser i Pass På. Vi hoppas givetvis att få se världens bästa svenska ekipage i LBK:s Klubbmästerskap i lydning i höst. Den som lever får se... Men nu till Sofia;

Sofia & Tia vid Lydnads SM i
Karlstad sommaren 2010.
Foto: Anna Ronge

SOFIA EDLIND

Jag och Tia hämtade Anna Ronge och Juni (som var reserver vid SM i Karlstad! - reds anmärkning) och vi för än en gång iväg utan vägbeskrivning. På något sätt lyckades vi ta oss till Karlstad och hittade tom vår stuga på campingen.

Vi sov gott och vaknade på fredagen, som började med veterinärbesiktning. Vidare var det provhunden som visade kvalets program. Sedan for vi in till Karlstad för trevlig invigning och lottning. På kvällen hann jag med att träna ett kort pass innan det var dags för middag.

Upp tidigt på lördagen för gruppmomenten. Döm om min förvåning då jag kliver fram från tältet och ser Tia liggandes bland alla sittande hundar. Våldigt tråkigt att börja ett mästerskap med en nolla, men det var bara att ladda om och fokusera på att göra resten av tävlingen till en trevlig upplevelse för min hund. Momenten var uppdelade i tre ringar och vi började med fritt följ. En väldigt rutinerad tävlingsledare guidade oss genom vändningar, stegförflyttningar och tempoväxlingar. Tia höll ihop bra trots närgångna domare och längden på fotgåendet. Vid vittringen gjorde hon en väldigt fin sortering, men tappade tyvärr pinnen på vägen in. Gå-runt rutan var inga större konstigheter. Sen var det dags för rutan (Tias favvemoment) Fint konskick och på mitt kommando sprang hon det snabbaste jag sett rätt in i rutan, fick stopp på henne med baktassarna utanför, försökte få henne att ta ett steg men hon startade i full galopp och trasslade in sig i kantbandet. Den nollan var helt och hållet mitt fel. Domaren kom fram och beklagade eftersom momentet börjat så bra. Resten av programmet flöt på utan några egentliga missar och jag kände mig mycket nöjd när jag gick av och belönade min Tia.

Söndagens final var väldigt spännande att titta på och jag måste säga att jag blev hemskt glad då det visade sig att Lillemor med sin trotjänare Krollie äntligen fick stå överst på pallen. Två poäng bakom var Maria Hagström med Ylle, bronset gick till Mona Kjernholm med Marvin, 4:a kom Diana Ljungström med Zakk, på 5:e plats fick vi se pumin Arbetsmyran´s Cha-Cha Chi och Therese Johansson.

Direkt efter prisutdelningen bar det av till Hörby för landslagsträff. Jag hade blivit inbjuden att få tävla individuellt på VM eftersom Sverige hade fått fyra extra platser. Vi ingick alltså inte i laget men skulle få tävla i landslagsoverall. Om LBK är världens bästa klubb, är inte Hörby BK långt därifrån. En mycket stor välklippt appellplan, de hade satt upp plastband, fixat publik, reportrar ordnat mat samt boende. Vi blev be-

handlade som kungligheter. Träningen var jättebra, vi kommenderade varandra på engelska, tränade mycket störning och andra svårigheter. På tisdag morgon upptäckte jag att Tia börjat löpa. På internationella tävlingar får man ställa upp ändå, men man startar sist och måste hålla hunden borta från tävlingsplatsen. Alla i laget var mycket stöttande och gjorde allt för att jag skulle känna mig som en del av gänget, trots att det kändes som min hund var pestsmittad.

Onsdag morgon gick resan vidare mot Danmark. Jag stannade till i Malmö och hämtade upp min sambo som skulle följa med och fira midsommar på tävlingsplatsen. På kvällen samlades hela laget, reserver och individuella för middag på restaurang. Trevligt att lära känna förare som jag sett upp till i många år.

Torsdagen ägnades åt invigning, provhund samt träning (för de utan löptik). För mig blev det många långa dagar i mässhallen utan min lilla hund.

Först ut på fredagen var Lillemor och Krollie. De visade upp många fina moment men belönads tyvärr inte med några höga poäng. Nästa startande var Pia och Caisa (individuellt) en oturlig nolla kom på fjärran, sedan var det Lena och Atlas tur. De gör ett mycket fint program ända till slutet då nollan kom i fjärran. Nu var det Camilla och Offes (reserv) tur. De gör en jättefin runda som skulle hålla till final. Så är det Niina och Skojs tur. Tyvärr blir det fel i dirigeringsapportering och även detta glada ekipage får gå av med en nolla.

Lördag morgon upp tidigt, frukost och sedan till mässan. Första svensken är Maria och Ylle som gör ett fint program men Ylle tar dessvärre fel vittringspinne. Nu är det dags för Diana och Zakk, som gör en

superrunda som räcker till final. Helena och Picknick (individuellt) bjuder på en riktigt fin uppvisning som också räcker till final. Sedan kommer Mona med Alfred (individuellt) som också går till final. Nu är det Lena och Tease (reserv) som gör ett fint program, men tyvärr missar rutan. Sist ut i laget är Mona med Marvin. De visar upp ett starkt program men även de nollar fjärran. När alla 95 ekipage gått är det äntligen dags för löptikarna. Vi har fått sällskap av två till. Med SM-ets gruppmoment i backspegeln var det inte konstigt att jag var fruktansvärt nervös. Glädjen och kärleken jag kände då jag kom tillbaka och såg Tia sitta är obeskrivlig. När det var dags att äntligen gå in på plan var vi mycket samlade och fokuserade. Momenten gick bra och vår lagledare kom fram och sa att vi förmodligen gått till final. Det blev långa minuters väntan innan jag fick se det på papper. Tia och jag hade verkligen gått till final på VM. Lagmässigt hade Sverige riktig otur och det var tyvärr bara Diana som gick till final, de övriga fyra svenska finalisterna var reserver och individuellt tävlande.

För första gången i historien vann Danmark lagtävlingen, 2:a Finland, 3:a Norge. Sverige hamnade på 6:e plats.

Individuellt var finskorna helt överlägsna, de tog de 4 första platserna. Tias och min insats i finalen är jag hemskt nöjd med. Två småmissar drog ner poängen men det räckte ändå till en 12:e placering i finalen.

Efter nästan två veckors intensivt tränande och tävlande hade vi varit med om både SM-debut och VM-debut. Där VM var ett glädjande fornbeked och en värdefull erfarenhet att ta med sig inför kommande tävlingar. Och nog hyser jag hopp om att få tävla i landslagsoverall igen, men då som lagmedlem.

Sofia Edlind

Svenska Lydnadslandslaget Herning Danmark, juni 2010. Foto: Titti Karlström